

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112228636
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3112228636.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpený zástupcom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, proti odporcovi: H. T., bytom C. O. XXX, tohto času na neznámom mieste, zastúpený v konaní opatrovníkom Mgr. Jánom Vojtekom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42176778, zastúpený zástupcom: advocatius s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Palackého 12, o zaplatenie 77,14 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 26.10.2012 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcovi domáhal, aby súd rozhodol o splnení jeho povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 77,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z tejto sumy od 16.12.2006 do zaplatenia. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, s účinnosťou od 01.01.2006 došlo k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom zmluvného vzťahu, pričom jej imanie prešlo na obchodnú spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006 postúpila táto spoločnosť pohľadávku na navrhovateľa. Dňa 08.12.2002 bola s odporcom uzatvorená Zmluva č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa odporca zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Odporca si túto povinnosť nesplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhoval celkovo sumu 77,14 eur. Odporca uznal svoj záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Zároveň uznal aj náklady inkasného konania, ktoré si navrhovateľ neuplatňuje. Dlžná suma pozostáva z neuhradenej istiny úveru, t.j. rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu.

Na základe podaného návrhu súd vydal dňa 29.11.2012 platobný rozkaz. Platobný rozkaz sa odporcovi nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto ho súd uznesením zo dňa 05.11.2013 zrušil. V priebehu konania sa nepodarilo zistiť bydlisko odporcu, resp. miesto jeho aktuálneho pobytu. Preto uznesením č.k. 17C/61/2013 - 34 zo dňa 05.11.2013 bol odporcovi ustanovený opatrovník.

V priebehu konania podaním zo dňa 03.12.2012 vstúpil do konania vedľajší účastník, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, a to na stranu odporcu. Vedľajší účastník je združenie pôsobiace

na ochranu práv spotrebiteľov. Vstup vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi aj opatrovníkovi odporcu riadne oznámený. Opatrovník odporcu na toto oznámenie súdu žiadnym spôsobom nereagoval a takisto sa nevyjadril ani k samotnému návrhu.

Dňa 30.01.2013 bolo súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka, obsahom ktorého je jeho vyjadrenie a vznesenie námietky premlčania pohľadávky navrhovateľa.

Vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo doručené opatrovníkovi odporcu a navrhovateľovi, pričom na toto vyjadrenie reagoval iba navrhovateľ podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 17.02.2014. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že vedľajší účastník nemá právo vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon hmotného práva. Oprávneným na jej vznesenie je iba dlžník, jeho právny nástupca a jeho zástupca. Ďalej poukázal na platnosť uznania dlhu a vyjadril sa k uplatneným trovám vedľajšieho účastníka.

Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože vo veci ide o drobný spor a podľa názoru súdu vo veci možno rozhodnúť bez pojednávania. Súd sa oboznámil s návrhom, Zmluvou o prenájme zo dňa 08.12.2002, ktorú uzatvoril právny predchodca navrhovateľa a odporca, ďalej len "Zmluva", Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 22.07.2011, ďalej len "Dohoda o uznání dlhu", Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006, prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok a Všeobecnými obchodnými podmienkami prenájmu. Po tomto oboznámení sa s návrhom a listinnými dôkazmi súd zistil tento pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa, teda obchodná spoločnosť TatraCredit a.s. dňa 08.12.2002 uzatvorila s odporcom Zmluvu na základe ktorej poskytla odporcovi spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za prenájom hnuiteľnej veci, a to váľandy Luto v celkovej sume 3.984,-Sk. Medzi účastníkmi tejto zmluvy bolo dohodnuté, že odporca bude splácať peňažný dlh v 12 mesačných splátkach vo výške 332,-Sk poštovou poukázkou. RPMN bola uvedená vo výške 21 %. Úrok bol uvedený vo výške 0 %. Súčasťou tejto zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky, uvedené na rubovej strane Zmluvy. Podľa bodu III Všeobecných obchodných podmienok bol odporca povinný zaplatiť prvú splátku nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v účinnom znení, ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa" orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 1 ods.1, ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

Podľa § 2 písm.a/ zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 2 písm.b/ zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 2 písm.zd/ zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie produktom výrobok alebo služba vrátane nehnuteľnosti, práva alebo záväzku.

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o

spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 2 písm.a/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Vzhľadom k vyššie citovaným ustanoveniam zákonov a zistenému skutkovému stavu súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Zmluva, ktorú uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporcom ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, pretože pri ich uzatváraní právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca je fyzickou osobou a nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona o ochrane spotrebiteľa alebo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Zmluva, od ktorej odvodzuje navrhovateľ svoje právo, a ktorého sa v tomto konaní domáha, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko na základe nej boli odporcovi poskytnuté peňažné prostriedky vo forme odloženej platby za prenájom hnuteľnej veci. Vzhľadom k tomu, že splatnosť dlhu nebola uvedená v Zmluve, bola splatnosť prvej splátky upravená Všeobecnými obchodnými podmienkami (čl. III), a to tak, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Vzhľadom k tomu, že Zmluva bola uzatvorená dňa 08.12.2002, prvá splátka bola splatná do uplynutia dňa 31.01.2003. Celkový dlh bol potom splatný uplynutím dňa 31.01.2004.

Súd rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania, ktorá je jednou z hlavných zásad občianskeho súdneho konania, podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa prioritne prihliadal na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania /bez ohľadu na vznesenie námietky premlčania vedľajším účastníkom). Existencia premlčania práva má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať v súdnom konaní, hoci právo existuje v naturálnej forme a možno ho dobrovoľne splniť. Skúmanie ďalších skutočností, od ktorých navrhovateľ odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu, by v prípade premlčania tohto práva bolo bez právneho významu pre výsledok konania, teda rozhodnutie súdu. V tejto súvislosti súd uvádza, že nevznesenie námietky premlčania dlžníkom (odporcom), resp. jej vznesenie vedľajším

účastníkom na strane odporcu, nemá za účinnosti súčasnej platnej právnej úpravy (§ 5b zákona o ochrane spotrebiteľa) praktický význam v konaní, nakoľko súd, ako je uvedené vyššie, prihladá na premlčanie práva dodávateľa z úradnej povinnosti. Preto argumentácia navrhovateľa (vychádzajúca z vtedy platnej právnej úpravy) týkajúca sa nemožnosti súdu prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, je v čase rozhodnutia súdu obsoletná, a teda irelevantná.

Navrhovateľ svoje právo na žalovanú sumu, teda svoju pohľadávku voči odporcovi odôvodňuje tým, že odporca si nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy, a to splatiť svoj peňažný dlh riadne a včas. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporca bol povinný splatiť celý dlh najneskôr do 31.01.2004. Prvým dňom omeškania s jeho riadnym a včasným splnením bol deň 01.02.2004. Vtedy nastala splatnosť (zročnosť) dlhu, teda veriteľ mohol svoje právo na splnenie peňažného dlhu vykonať po prvý raz. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 01.02.2007. Tento deň bol pracovným dňom (štvrtok).

Vzhľadom k tomu, že návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 26.10.2012 súd konštatuje, že právo navrhovateľa na žalovanú sumu je premlčané. Preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Ak sa navrhovateľ odvoláva na Dohodu o uznaní dlhu súd v tejto súvislosti uvádza, že táto Dohoda o uznaní dlhu nemohla vyvolať žiadne právne následky, a teda ani také, ktoré sú priaznivé pre navrhovateľa (plynutie novej desaťročnej premlčacej doby), pretože uznanie dlhu nebolo platne urobené. Pre platné uznanie dlhu podľa Občianskeho zákonníka ako aj pre uznanie záväzku podľa Obchodného zákonníka je nevyhnutné, aby dlžník uznal určitý dlh, resp. záväzok. Tento právny úkon musí byť jasný, určitý a zrozumiteľný. Ako vyplýva zo znenia Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 22.07.2011 odporca uznal záväzok, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom: Consumer Finance Holding, a.s., číslo zmluvy: XXXXXX zo dňa 16.12.2002. Ako vyplýva zo znenia Zmluvy, od ktorej odvodzuje navrhovateľ svoje právo, a ktorého sa v tomto konaní domáha, pôvodným veriteľom bola obchodná spoločnosť TatraCredit, a.s. a Zmluva bola uzatvorená dňa 08.12.2002 a nie dňa 16.12.2002. Uznanie dlhu sa tak nemohlo týkať Zmluvy a v prípade, že tak tomu bolo, je toto uznanie dlhu vo vzťahu k Zmluve nejasným právnym úkonom. Jej obsahom mala byť aj dohoda o splátkach dlhu. Ako vyplýva z obsahu tejto dohody takáto dohoda o splátkach dlhu nebola platne uzatvorená, pretože bola uzatvorená neurčito. Síce bola dohodnutá výška splátky (30 eur), ich peridiocita (mesačné splátky), ale nebol dohodnutý, resp. uvedený ich počet.

Súd považuje za potrebné uviesť aj to, že pri svojom rozhodnutí, najmä v súvislosti s posúdením premlčania pohľadávky navrhovateľa, sa riadil ustanovením § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporca bol v konaní plne úspešný. Vzhľadom k tomu, že odporca si v konaní právo na náhradu trov konania

neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy konania ani nevyplývajú, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupoval aj vedľajší účastník na strane odporcu a vzhľadom na úspešnosť odporcu v konaní, bolo potrebné rozhodnúť aj o práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, ktoré si uplatnil. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa súd riadil nasledujúcou právnou úvahou:

Právne postavenie vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní, teda procesné práva a povinnosti vedľajšieho účastníka sú v Občianskom súdnom poriadku upravené v ustanoveniach § 93, § 153d, § 201. Z týchto ustanovení je zrejmé, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania (s výnimkou konania o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pre jeho právne postavenie je však najpodstatnejšie, že ustanovenie § 93 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku mu priznáva rovnaké práva a povinnosti aké má účastník. V konaní však koná iba sám za seba, pričom ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom nie je zástupcom tohto účastníka, pretože koná iba za seba. Jeho procesné úkony sú tak iba jeho úkonmi, avšak tieto úkony majú v konaní rovnaké právne následky, ako keby ich uskutočnil účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Občiansky súdny poriadok potom v ustanoveniach § 153d a § 201 špecifikuje procesné postavenie vedľajšieho účastníka, a to v prípadoch práva na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. V týchto prípadoch právo vedľajšieho účastníka obmedzuje tak, že právo podať odvolanie má iba v prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Logickým argumentom a contrario možno vyložiť, že pri ostatných, zákonom inak pre vedľajšieho účastníka neupravených procesných právach a povinnostiach, má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastníci konania. Žiadne iné ustanovenie v Občianskom súdnom poriadku, ktoré by upravovalo odlišné postavenie vedľajšieho účastníka neexistuje. Naopak, zákon celkom jasne ustanovuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Právny názor, ktorého dôsledkom je limitácia práv, ale i povinností vedľajšieho účastníka, nemá oporu v žiadnom z ustanovení zákona. Výklad noriem, ustanovení zákona súdom, nemôže byť v rozpore so samotným znením ustanovení zákona. V opačnom prípade by súd prebral na seba úlohu normotvorcu, ktorým nie je.

Zhrnúc vyššie uvedené platí, že ak má účastník právo na náhradu trov konania, také isté práva má aj vedľajší účastník. V danej veci, ak má odporca právo na náhradu trov konania, má toto právo aj vedľajší účastník na strane odporcu.

Návrh na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka bol podaný v jedinom podaní vedľajšieho účastníka, to v podaní zo dňa 24.01.2013. V ňom uviedol, že si uplatňuje právo na náhradu trov svojho právneho zastúpenia, ktoré v zákonnej lehote vyčísli, čo však neurobil. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu trov konania pri vyhlásení rozsudku priznal, pretože bol v konaní právne zastúpený a to advokátom JUDr. Martinom Gedrom, ktorý vykonáva advokáciu ako spoločník obchodnej spoločnosti advocatus s.r.o.. Rozsudok súdu bol verejne vyhlásený dňa 22.07.2014. V lehote troch pracovných dní odo dňa vyhlásenia rozsudku vedľajší účastník trovy konania nevyčísli. Vzhľadom k tomu, že z obsahu spisu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu žiadne iné trovy ako trovy právneho zastúpenia nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania nepriznal, neviazaný v zmysle § 151 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania v rozsudku, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcích skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.